

# Η αναίδεια διώχνει την θεία Χάρη

Γέροντος Παϊσίου του Αγιορείτου

Χρειάζεται πολλή προσοχή. Η άτακτη και απρόσεκτη συμπεριφορά είναι εμπόδιο της θείας Χάριτος. Η έλλειψη του σεβασμού είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο για να πλησιάσει η Χάρη του Θεού. Όσο πιο πολύ σεβασμό έχουν τα παιδιά στους γονείς, στους δασκάλους, στους μεγαλύτερους γενικά, τόσο δέχονται την Χάρη του Θεού. Όσο ατίθασα είναι, τόσο εγκαταλείπονται από την Χάρη του Θεού. Η κοσμική ελευθερία έδιωξε όχι μόνον την ευλάβεια αλλά και την κοσμική ευγένεια. Έρχονται εκεί στο Καλύβι μερικά παιδιά και φωνάζουν στον πατέρα τους: «Ε, πατέρα, έχεις τσιγάρα; τέλειωσαν τα δικά μου». Που πρώτα; Και να κάπνιζε κανένα, θα κάπνιζε κρυφά. Τώρα σαν να μη συμβαίνει τίποτε! Πώς να μην απογυμνωθούν μετά τελείως από την θεία Χάρη; Σήμερα κοπέλες βρίζουν τα αδέρφια τους, επειδή θρησκευούν, μπροστά στον πατέρα και την μητέρα με τόσο βρώμικες κουβέντες, και ο πατέρας δεν λέει τίποτε. Σηκώθηκαν τα μαλλιά μου, όταν το άκουσα. Παραμιλούσα όταν έμεινα μόνος.

Το κοσμικό περιβάλλον και οι κοσμικοί γονείς καταστρέφουν τα παιδιά. Το περιβάλλον επιδρά πολύ. Λίγα παιδιά είναι που έχουν συστολή και φιλότιμο. Τα περισσότερα παιδιά που είναι άγρια, είναι γιατί φέρονται με αναίδεια. Πολλοί γονείς μου φέρνουν τα παιδιά τους και μου λένε: «Πάτερ, το παιδί μου έχει δαιμόνιο». Και βλέπω ότι τα παιδιά δεν έχουν δαιμόνιο – Θεός φυλάξοι! Λίγα είναι τα παιδιά που έχουν δαιμόνιο. Όλα τα άλλα έχουν μια εξωτερική δαιμονική επήρεια. Δηλαδή το δαιμόνιο τα κάνει κουμάντο απ' έξω· δεν είναι μέσα τους, αλλά την δουλειά του και απ' έξω την κάνει. Και από πού ξεκινάει; Από την αναίδεια. Όταν τα παιδιά μιλούν με αναίδεια στους μεγαλύτερους, διώχνουν την Χάρη του Θεού. Και όταν φύγει η Χάρη του Θεού, έρχονται τα

ταγκαλάκια και τα παιδιά αγριεύουν, κάνουν αταξίες. Ενώ τα παιδιά που έχουν ευλάβεια, σεβασμό, ακούν τους γονείς, τους δασκάλους, τους μεγαλύτερους, δέχονται συνέχεια την Χάρη του θεού και έχουν την ευλογία Του. Τα σκεπάζει η Χάρις του Θεού. Η πολλή ευλάβεια στον Θεό, με τον πολύ σεβασμό στους μεγαλύτερους, φέρνει την πολλή θεία Χάρη στις ψυχές και τα χαριτώνει, μέχρι που προδίδονται από την θεία λάμψη της Χάριτος. Η Χάρις του Θεού δεν πάει στα ανταρτάκια· πάει στα φιλότιμα, στα φρόνιμα, στα ευλαβικά παιδιά. Και τα παιδιά που έχουν σεβασμό, ευλάβεια φαίνονται. Έχουν ένα βλέμμα που ακτινοβολεί! Και όσο πιο πολύ σεβασμό έχουν στους γονείς, στους μεγαλύτερους, τόσο δέχονται την Χάρη του Θεού. Όσο ατίθασα είναι, τόσο εγκαταλείπονται από την Χάρη του Θεού.

Όποιος αρχίζει: «Όχι, θέλω εκείνο, θέλω το άλλο», με μια απαίτηση, θα γίνει αντάρτης, θα γίνει διάβολος. Γιατί και ο Εωσφόρος ήθελε να βάλει τον θρόνο του πάνω από τον θρόνο του Θεού. Να δείτε, όλα τα παιδιά που τους κάνουν τα θελήματα γίνονται ανταρτάκια. Εάν δεν μετανοήσουν τα παιδιά, για να απαλλαγούν από το κακό κύμα που τα χτυπάει, και συνεχίσουν να φέρονται με αναίδεια, τότε – Θεός φυλάξοι! – γίνεται διπλή εγκατάλειψη και φθάνουν σε σημείο να μιλούν και για τον Θεό άσχημα, και τότε πια κουμαντάρονται από τα κακά πνεύματα.

«Με Πόνο και αγάπη για τον σύγχρονο άνθρωπο» (τ. Α')